

נית דין צדק בני ברק

מיסודה של רשות
מן רדי אנטנת קולץ ציון
בראשות הנבא"ד רבי שרגה ורונגר שטינט

בס"ד, ר"ח אידר תס"פ

חוות דעת

לשאלות ורים אשר הדין ילו'ו בה בענייני הממון שבין מעבידים ועובדים אשר מחייבת המגבה מתשללים העובדים מעבידיהם אך זה דין בעניין דין המעביד שחייב לעוברים, בכלל זה דין ההורם לגננות ומ��ולות, ועוד כמה נשאים אשר נתעورو עקב הפקות המשפט בתוקפה.

הנתנו לגלות וציבנו כגד אונס זה הוא דין "מכת מרינה" שבחולקו בו מובה בספרים והבן נבעג בה כי שורה בשערו רבני החות"ס ז"ל לולוק חה'א. אבל, שער הפקות "כפעול בטל" במצב הנומי, של משבר כללי ומתמשך על פניו שבועה. ובין, הוא נמרק מאשר ברוך כלל. אמן יש בה כנה וכמה פריטים כלהלן:

א. מעביד שיפיל לפ cedar את העובר בכל עת, או הורים השולחים את הילד למיטפלת ללא סיקום על הסוד שנתי להם יכלם להפסיק לשלא את הילד וללא כל דעה מראת וגבם המיטפלת אינה מוחייבת להם להמשיך לטפל בילו'ו – וזה מן הדין יכולם ההורם להודיע על הפקת הקשר ואין חייבים המעביר ההורם לשלם עבור התקופה בה לא העסיק את העובר, מהיוו בו וחילטו שמאפשרים לשלהוא את הילד למיטפלת. במידה ומגיעה לעומד לא למכפלת תשלום עבור הפקחת הפסה, מכיוון שגם מפדרים אותו וחודש לפני הפסה, נשאר חיון תשלום עבור הפקח (מלא או חלקי), מכובן שיש לשלם תשלום הלא שם ניכר.

ב. מעביד שאינו יכול לפ cedar את העובר בכל עת ושניהם וציבם בעזם בהמשך חזזה העבודה לכשיהוו המצב לקדמותו, וכן הורים השולחים למיטפלת או לגן או מעון על כסיס שבתי, בה תובכן לנוהג (על כסיס דברי החות"ס שהולקים בהפסה) כדלהלן:

• עבור התקופה שלבני פסה בהם העובר או הגנתו לא עבור יש לשלם – לעובר 42% משכרים. לנוגן או עוברת 35% משכרים (מושום שיש לנכות יותר "כפעול בטל" בימי עבר הפסה).

• עבור התקופה שאחד פסה ישל שלם לעובר לעוברת ולנוגן 42% משכרים.

באמ' יש להוציא טענה שאפשר להשפיק בהזעה מוקמת של 30 ימים, ציריך לדון בכל מקרה לוגוף.

ג. עובר או גנתן פרטיטת המקבלים פיצוי מהורמות, יש להחשב את ה"הפסה" ע"י הפקחת מה מקבלים מהרשויות מונך תשלום המגיע לאחרי ההפקחה של "כפעול בטל". הינו, למשל, מהשכר המלא להפקית 16% "פעול בטל" בודילע מעיך ב' (וכן גנתן, לאבו'ו התקופה של לבני פסה שמחותיות 30%) וכן את הסך אותו קיבלו כפיצו מההורמה, ומהזורה להשלם 50%, כך שסביר על אם קיבלו פיצוי מהורמה בשיעור 60% מהשכר המלא, הם קיבלו מהעביר או ההורים רק 12% (או 5% לגבי גנותה בע"פ) משכרים המלא, ככל שפיצו זה איןנו מנגד לתנא קבלת הפיצוי מהורמה.

מפעילות גן פרטיטי יתלקו את סך הפיצוי בין כל ההורם.

במיוחד ויחולט להמשיך את הלימודים בתקופה בה היה מוקובל לחת הופש לגננות, יש לחשב ימים נגדי ימים. דהיינו, ימים שייעברו בחופש ייחסבו נגדי ימים שלא יעמדו בתקופה שלפני ואחרי הפסקת הפסה וישולם עבורם תשלום מלא.

ד. לגבי משפחותונים שחלק מהתשלום מסוימים ע"י מושדר והרואה יש לחשב את האחותים הנ"ל שבסעיף ב' מtower ההפסד ביחס למיחור המלא (הכולל את השותפות התמ"ת), כפי שנכתב לעיל במקורה שהעובד מקבל פיצוי מהורמה.

ה. לגבי שכירותות חניות או מקומות שנשכרו לפעילויות או טיפולית וכו' ב', שבת מהם המשור, יש לברר בבי"ד בכל מקרה לגופו, לפי תנאי ההסכם ונסיבות העסק, חן את גובה והתשלה לשער, חן את חיון הצדדים להמשיך בשכירות.

אולם על זוך כל נוראה, כי כאשר שני הצדדים רציזים בתמך ההסכם ביניהם לכשיהוו המשור לקורתו, שהשוכר ישלם 55% מסך השכירות שנקבע.

ו. בתלמוד תורה ומוסדות, אם למדו מהורם, אפילו פחות שעوت (עד חצי השעות), אוி מצד דין אין לנכות משכר הלימודים ואין לנכות משכר הלימוד (למעט תשלום על הսעות והונה כדולא). ואית לרמות שתועלות התלמידים פחודה בכך מלימוד רגיל. וכך אכן לעשות.

אם המוסד הבלתי מסכימות של תועלות על לימוד מדורך בהיקף מצומצם יותר, ואינו מורייד משכר הלימודים, נכון וראו כי גם ההורם ישלם את השכר המלא (למעט תשלום על הנסעות והונה כדולא).

לגבי נסיעות, הונה, צהרות ושרותים נוספים, יש להפחית את תשלום ההורם בהתאם לירידה בעליות של המוסד. וכן אם המלמדים הוואו להל"ת, ואינם מלמדים מרווח.

ז. מותן שיק איגנו בזוז דין "מוחזק" למחוקק השיק.

באו על הדעת

דרכ' יעקב פרבשטיין

דרכ' שרייאן ווונגר

דרכ' יהודא סילמן